

The purpose of the article is to determine the methods and techniques for the translation of the German fairy tale into Ukrainian, as well as the linguistic and stylistic means of the language of the German fairy tale, which convey its color.

The relevance of the topic is due to the increase attention of scientists to the German folk tale, namely, to the methods and ways of its translation, as the translator needs to successfully recreate the cultural and national specifics, ethnic mentality and features of folklore.

Many scientists have studied this problem, among them: Babinkov G., Esipovich K., Demurov N., Leshchenko O., Sotnikov S., Lepukhov N. I. However, in their writings, they often point to the difficulties associated with the translation and transformation of German fairy tales into the Ukrainian language.

Materials of the research are translations of German fairy tales into the Ukrainian language.

Keywords: *the German fairy tale, the Ukrainian fairy tale, methods of translation, ways of translation, adaptation, concretization, expansion*

УДК 378:81'243

ЧИТАННЯ ЯК ЗАСІБ НАВЧАННЯ І ЯК ВИД МОВЛЕННЄВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

В. С. МАКСИМЧУК, кандидат педагогічних наук, в.о. доцента,
E-mail: maks954@i.ua

ORCID:0000-0003-3521-7114

О. В. ІСЬКОВА, студентка 3-го курсу,
Національний університет біоресурсів і природокористування України
E-mail: olga241129@gmail.com

Анотація. *У статті розглядаються проблеми, пов'язані з читанням, як засобом навчання, видом мовленнєвої діяльності, однією з головних практичних цілей навчання іноземної мови у школі. Проаналізовано сучасні погляди німецьких і українських мовознавців стосовно читання щодо його ролі у суспільних змінах, його значення у навчанні на розвиток особистості.*

Встановлено, що читання іншомовних текстів розвиває мислення учнів, допомагає усвідомити особливості системи іноземної мови і глибше зрозуміти особливості рідної. Інформація, яку отримує учень з іншомовних текстів, формує його світогляд, збагачує його країнознавчими знаннями про історію, культуру, економіку і політику, побут країни, мову якої він вивчає.

Досліджено, яким було читання в епоху середньовіччя, його соціалізацію та вплив на читання інших засобів, особливо комп'ютеризації всього суспільного життя.

Запропоновано краще дослідити поняття медійної компетенції та її вплив на прийняття дидактичних рішень.

У Німеччині проведені всебічні дослідження використання медійних засобів дітьми і підлітками. Очевидно, що таких досліджень потребує і українське суспільство.

Ключові слова: *історія читання, медійна компетенція, технічні засоби, писемність, соціалізація, дидакти*

Актуальність. *Історія становлення і розвитку читання дуже цікава і повчальна, починаючи з античних часів і до свого сьогодення. Значення читання*

на розвиток науки і суспільний прогрес величезне. Цікавими, корисними і актуальними є дослідження німецьких науковців щодо змін форм читання, зростання впливу сучасних медійних засобів на отримання інформації спілкування дітей і підлітків. Постає гостра необхідність проведення таких досліджень, які були проведені у ФРН стосовно впливу медійних засобів на самосвідомість, всебічний розвиток дітей і підлітків.

Аналіз останніх досліджень та публікацій.

Дослідженнями читання як засобу навчання і виду мовленнєвої діяльності займалися такі науковці як Мангуель А., Онг В., Кречраанн І., Брунер Ж., Вілер П. переконливо доводять, що читання вголос, книжок з картинками і текстів, підібраних згідно віку дітей прямо впливають на розвиток читацьких компетенцій.

Лаш С., Віхерій У. дослідили, що учні німецьких гімназій інтенсивніше використовують медійні засоби, ніж учні основної школи.

Німецькі дидакти і громадські діячі під кінець 2001 р. били на сполох, тому що вважали читацьку компетенцію німецьких учнів не такою розвинутою, як того бажали і бачили необхідним.

Мета наукової статті: проаналізувати новітні дослідження німецьких мовознавців стосовно ролі і значення читання, впливу медійних засобів на дітей і підлітків, познайомити вітчизняних науковців з їх результатами.

Методи. У дослідженні використано методи суцільної вибірки, аналізу, спостереження, описовий.

Результати дослідження.

Альберто Мангуело розпочинає свою надзвичайно захоплюючу книгу «Історія читання» з розгляду 18 картин, які представляють різні читачі з античних часів до сьогодення. При цьому стає зрозумілим, що під читанням розумілось різне. Орфографічна і художня форма текстів у більшості вимагали, щоб їх читали вголос, особливо в епоху середньовіччя. Читання було в цей час спеціальною діяльністю могутнього духовенства, яке послуговувалося латинською мовою [5, с. 10].

На початку XVI століття ситуація відчутно змінюється, також і в зв'язку з розвитком книгодрукування. У 1520 р. 5,6% надрукованих книг становили німецькою, тобто народною мовою.

Потім довгий час читання, це підтверджують і картини Мангуеля, було соціальною діяльністю: книги читалися у присутності інших осіб, відбувався обмін думок про прочитане. Сьогодні практикується читання для себе [5, с. 11].

19 картина відсутня у книзі Мангуеля. Вона мала б показати наступний вид читання, що існує з недавнього часу і представляла читача, який сидить перед комп'ютерним екраном, пов'язаним з інтернетом і мишкою водить над гіпертекстом.

Сьогодні змінюється те, що розуміється під поняттям «читання», а ми є одночасно спостерігачами і центральною фігурою таких змін. Навчитися читати означає набагато більше, ніж просто отримати навички техніки читання. За тим стоїть перехід усього суспільства від початкового усного мовлення до писемності. Вальтер Онг вказує на те, що в суспільстві, де панує усне мовлення, єдиним місцем, де накопичуються знання, є індивідуальна людська пам'ять. Обмін знаннями може відбуватися лише у спілкуванні [6, с. 196].

Письмо, яке стало доступним для більшості населення у багатьох суспільствах лише декілька століть чи навіть десятків років, вплинуло на незворотні зміни у знаннях, мисленні і світосприйнятті людей. Онг обґрунтовує ці висновки багатьма прикладами через часову призму від Гомера і до сучасності.

Змінюється читання, змінюються і комунікативні звички. Це впливає на нашу когнітивність, ідентичність, на процес комунікації і на соціальні зв'язки. Куди приведуть ці зміни, сьогодні ще невідомо. Але вже зрозуміло, що необхідно вивчати процес читання, як центральним, основним умінням. Що ми робимо, коли читаємо. Це можна бачити тоді, коли спостерігаємо за уповільненим, ще не автоматичним читанням. Наступним кроком було б добре поглянути на соціалізацію читання і застосування дітьми і підлітками новітніх медійних засобів у повсякденному житті. Можна було б запропонувати як категорію мети поняття **медійної компетенції**, яка впливає на прийняття дидактичних рішень.

Кречраан Й. зауважує, що читання вивченої сторінки буквара і незнайомої книжки для читання досить відрізняється. Текст з буквара дитина промовляє з природньою інтонацією в нормальному темпі мовлення. У книзі для читання школярка спочатку пробує реконструювати форму слова крок за кроком. Одні слова читаються («Eier», «Wasser») швидко і чітко, інші – навпаки. Читацька компетенція зростає із збільшенням тематично-змістового багажу знань. У багатьох випадках можна говорити про діалог з текстом.

Діти, які ростуть у промислово розвинутих країнах, зустрічаються з писемною культурою не лише на початку шкільного навчання. Газети в сім'ї, обгортки, вуличні надписи, шкільні підручники старших братів і сестер залишають чіткі сліди зразків писемності в пам'яті маленьких дітей [3, с. 198].

Жером Брунер і Пестра Вілер показують та переконують, що насамперед читання вголос, книжок з картинками і текстів, підібраних згідно віку, відіграють основну роль у розвитку читацьких компетенцій.

Дослідження німецьких мовознавців показали, що жінки читають книги інтенсивніше, ніж чоловіки. Чоловіки виявляють більше когнітивні функції, жінки – естетичні, з іншого боку ті, хто багато дивляться телевізор, читають небагато, і навпаки.

У Німеччині проводяться цікаві дослідження про використання населенням технічних засобів. Якщо у 2006 р. 80% 6-13 річних дітей були щонайменше випадковими користувачами персональних комп'ютерів, то в 2008 – вже 85%, а в 2014 р. – 98% і з віком усе інтенсивніше. Особливо велику частку становить проведення вільного часу 12-19 річних з використанням інтернету і мобільних телефонів. Відповідно високим є обладнання приладами домогосподарств. 100% домогосподарств з дітьми і підлітками у 2014 р. мали телевізор, 98% - мобільні телефони/смартфони і доступ до інтернету, 97% - комп'ютер.

50% дітей віком 6-13 років використовували його щонайменше 1 раз в тиждень для написання слів і текстів, 47% для розглядання картин. Чверть 6-7 річок вже мали досвід користування інтернетом, а 12-19 річні – 93%. 53% дівчат і 57% хлопчиків дивляться відеофільми.

51% дівчат і 45% хлопців беруть участь у соціальних мережах, 33% і відповідно 31% пишуть електронні листи, 29% й 25% використовують Вікіпедію. Потреба у спілкуванні виперджає необхідність отримання інформації.

Учні гімназій інтенсивніше використовують медійні засоби, ніж учні основної школи.

Отже, коли діти і підлітки читають, вони не лише оволодівають компетенціями в поводженні з медійною писемністю, якої вони, звісно, потребують, щоб отримати інформацію, спілкуватися і приймати практичну участь у житті сучасного суспільства.

Через поширення книгодрукування слухач трансформувався в читача. Розуміння тексту більше не означає щось втиснуте в соціальні рамки, а володіння самим текстом.

Німецькі дидакти, громадські діячі під кінець 2001 р. вважали, що читацька компетенція німецьких учнів в період закінчення обов'язкового навчання не так розвинута, як на те сподівались. Дослідження показали, що компетенція читання складається з трьох компонентів:

- передачі інформації;
- інтерпретація тексту;
- рефлексія і оцінювання.

Для кожної з них розрізняється п'ять рівнів на шкалі досягнень. За допомоги текстових завдань перевіряється, якого рівня досяг учень.

Ще складніше навчитися читати іншомовні тексти. У процесі зорового сприйняття (читання) користувач у ролі читача сприймає й опрацьовує як стимул (input) письмові тексти, підготовлені одним або кількома авторами. Приклади видів діяльності читання включають:

- читання з метою загальної орієнтації;
- читання з метою отримання інформації, наприклад, при використанні довідкової літератури;
- читання та виконання інструкцій;
- читання для зауваження;

Користувач мовою може читати:

- для розуміння суті;
- для пошуку (отримання) спеціальної інформації;
- з метою детального розуміння;
- для подальшого застосування і т.п.;

У загальноєвропейських Рекомендаціях розрізняється загальне читання, читання кореспонденції, читання з метою орієнтації, читання для отримання інформації та аргументації, читання інструкцій. Запроваджені шкали для них вимогами щодо ступеня розуміння текстів.

Щоб читати іншомовні тексти, учень повинен уміти:

- сприймати письмовий текст (візуальні вміння);
- розпізнавати написання (орфографічні вміння);
- ідентифікувати висловлювання (лінгвістичні вміння);
- розуміти висловлювання (семантичні вміння);
- інтерпретувати висловлювання (когнітивні вміння).

Видимі стадії цих процесів добре зрозумілі. Інші – це те, що відбувається у центральній нервовій системі [1, с. 91].

Уміння, необхідні для цього, включають:

- перцептивні уміння;
- пам'ять;
- вміння декодування;
- узагальнення;
- прогнозування;
- уявлення;
- швидкий контроль;
- повернення назад та забігання наперед.

Розуміння письмових текстів може супроводжуватись використанням відповідних допоміжних засобів, включаючи довідкові матеріали, такі як:

- словники;
- тезауруси;
- фонетичні словники;
- електронні словники, граматики, контролери вимови та інші допоміжні засоби;
- граматичні довідники.

Досвідчені, зрілі читачі спочатку «сканують» текст на основі інформаційно-значущих елементів, для того, щоб отримати загальну структуру значення, а потім повертаються до більш вдумливого читання – і, якщо потрібно, багаторазового перечитування деяких слів, фраз, речень та параграфів, які мають особливе значення для задоволення їх потреб і цілей.

Одним із аспектів знань світу є соціокультурні знання: знання суспільства культури спільноти, або спільноти країни, мова якої вивчається.

Характерні риси певного європейського суспільства та його культури можуть бути пов'язані, наприклад, з такими чинниками, як: повсякденне життя, умови життя, міжособистісні стосунки, цінності, ідеали, норми поведінки, мова тіла, соціальні правила поведінки, ритуальна поведінка. Такі знання можна, в основному, отримати у процесі читання.

Важливо володіти орфографічною, фонологічною та орфоепічною компетенціями. Фонологічна компетенція включає знання та навички перцепції і продукції звукових одиниць мови та способів їх реалізації у певному контексті, фонетичних ознак розрізнення фонем, фонетичного складу слів; фонетики речення: наголосу; ритму фрази; інтонації і фонетичної редуції.

Орфографічна компетенція охоплює знання і навички перцепції і продукції символів, з яких складаються письмові тексти. У випадку алфавітних систем учні повинні знати і вміти сприймати та продукувати:

- форму як великих, так і малих літер у вигляді прямого шрифту і курсиву;
- називання слів по літерах, в тому числі розрізнення злитих форм;
- пунктуаційні знаки і випадки їх вживання;
- типографські засоби і варіанти друку;
- логографічні знаки загального вжитку (напр. @, €, і т.і.).

Орфоепічна компетенція має свої особливості. Користувачі, яким потрібно читати вголос підготовлений текст, або використовувати в усному мовленні слова, що вперше зустрічались у письмовій формі, повинні вміти правильно озвучувати написане. Це може включати:

- знання правил написання;
- вміння користуватись словником та знання умовних позначень, що використовуються в ньому для репрезентації вимови;
- знання правил застосування письмових позначок, зокрема, знаків пунктуації для паузації та інтонації;
- здатність розуміти двозначність (омоніми, синтаксичні двозначності і т.і.) залежно від контексту.

Щоб вільно читати, потрібно оволодіти достатнім лексичним запасом.

Розвиток лінгвістичних компетенцій учня є центральним, необхідним аспектом вивчення мови. Можна полегшити процес оволодіння лексикою, граматиною, вимовою та орфографією:

- через просто ознайомлення зі словами та сталими виразами, які вживаються в автентичних усних та письмових текстах;
- через власну здогадку або використання словника і т.і. в разі необхідності для окремих завдань та видів діяльності;
- через презентацію слів у супроводі візуальних засобів (картин, жестів, міміки, демонстрації дій, реалій і т.і.);
- через включення лексичних одиниць до контексту, наприклад, до текстів підручників та наступне опрацювання у вправах, діяльності;
- через заучування списків слів разом із перекладом і т.і.;
- через вивчення семантичних полів і створення семантичних карт;
- через тренування у використанні одномовних і двомовних словників, тезаурусів та інших довідників;
- через пояснення і тренування у вживанні лексичної структури;
- через більш або менш систематичне вивчення випадків розбіжності семантичних ознак у мові [1, с. 95].

На першому етапі основним завданням є розвиток навичок техніки читання уголос та про себе/мовчки та досягнення швидкості читання, яка становить 300 друкованих знаків за 1 хвилину.

На другому етапі ставиться завдання навчити учнів читати вголос і про себе складніші тексти пізнавального характеру, що представлені в підручнику та у книзі для читання.

На третьому етапі учні повинні вміти читати без словника з метою отримання основної інформації, або зі словником – для повного розуміння змісту тексту, що включає до 6% незнайомих слів.

Процес навчання читання іноземною мовою ускладнюється цілим рядом об'єктивних та суб'єктивних факторів. Наприклад, вчитель повинен враховувати об'єктивні труднощі орфографічної системи виучуваної мови, які склалися історично.

Найбільш характерними з них є такі:

- кількісна неадекватність між буквами та звуками у слові, тобто між графічним і звуковим образом слова, наприклад:

Англ. daughter /dɔ:tə/, nephew /nevju:/;

Нім. schreiben, schmücken, deutsch

- різночитання однакових букв та буквосполучень:

Англ. pin-pine, cut-put, his

Нім. Ich, Buch, Chor, Vase

- кількість букв алфавіту та кількість графем, які вони утворюють:

Англ. 26 букв дають 104 графемі;

Нім. 26 букв – більше 80 графем;

- наявність «німих» букв у словах:

Англ. kite, through, Wednesday;

Нім. wohnen, liegen, Saal.

- наявність умляута у німецькій мові:

Küste, Mädchen, mögen

- передача одного і того ж звука різними буквами і буквосполученнями:

Нім. [ʃ] – schreiben, sprechen.

Формування умінь читання забезпечується у процесі багаторазового виконання учнями завдань одного і того ж типу. Завдання при цьому варіюються, мовний матеріал вправ змінюється, комбінується по-іншому, ускладнюється.

Техніка читання включає цілий комплекс автоматизованих навичок, які зводяться врешті решт, до того, щоб швидко отримати графічні образи слів, автоматично співвідносити їх зі звуковими образами та значеннями цих слів.

Висновки і перспективи.

Отже, проведене дослідження дозволяє зробити наступні висновки. Читання як вид мовленнєвої діяльності є однією з головних практичних цілей навчання іноземної мови. Проте, не меншу роль читання відіграє у навчальному процесі як засіб навчання. Воно допомагає в оволодінні мовним матеріалом, в його закріпленні та нагромадженні. Так, мнемічна діяльність, яка супроводжує процес читання, забезпечує запам'ятовування лексичних одиниць, зв'язків між ними, а також граматичних явищ, наповнення граматичних структур, порядку слів у структурах та ін. Читання допомагає удосконалювати вміння усного мовлення: під час читання як уголос, так і про себе функціонують провідні мовні аналізатори – слухові та мовленнєво-рухові, характерні для говоріння. Уміння читати дає можливість у разі потреби підібрати необхідні друковані матеріали та препарувати їх з метою підготовки усного повідомлення.

Читання іншомовних текстів розвиває мислення учнів, допомагає усвідомити особливості системи іноземної мови і глибше зрозуміти особливості рідної. Інформація, яку учень отримує з іншомовних текстів, формує його світогляд, збагачує країнознавчими знаннями про історію, культуру, економіку, політику, побут країни, мову якої він вивчає.

Завдяки читанню, яке робить доступною будь-яку інформацію, передається досвід людства, нагромаджений у найрізноманітніших сферах трудової, творчої, соціально-культурної діяльності.

У перспективі подальших досліджень українських науковців має бути: вплив новітній комп'ютерних та інших медійних технологій на процес читання українськими дітьми та підлітками, отримання ними інформації, спілкування в т.ч. і в соціальних мережах; роль технічних засобів у вивченні іноземних мов.

Список використаних джерел

1. Загальноєвропейські Рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання. Вид-во «Ленвіт» - К.: 2003, 261 с.
2. Ніколаєва, С. Ю. Методика викладання іноземних мов у середніх навчальних закладах. Підручник для студентів вищих навчальних закладів освіти [Текст] / С. Ю. Ніколаєва. - Вид-во «Ленвіт» - К.: 2007, 328 с.
3. Knetschraan, J. (1994). Regenbogen – Lesekiste / J. Knetschraan. Bonn, 346.
4. Lasch, S. (1996). Reflăxivität und ihre Doppelungen / S. Lasch. Frankfurt a. M., 286.
5. Manguel, A. (2006). Geschichte des Lesens / A. Manguel. Hamburg, 10-13.
6. Ong, W. (1987). Oralität und Literalität / W. Ong. Hamburg, 282.
7. Wichert, U. (2006). Bezug zwischen Text und Bildverstehen / U. Wichert. Fischer Verlag, 238.

References

1. Zahalnoyevropeiski Rekomendatsii z movnoi osvity: vyvchennia, vykladannia, otsinyuvannia. (2003). - K.: Vyd-vo "Lenvit", 261.
2. Nikolayeva, S. I. (2007). Metodyka vykladannia inozemnykh mov u serednikh navchalnykh zakladakh. Pidruchnyk dlia studentiv vyschykh zakladiv osvity / S. I. Nikolayeva. - K.: Vyd-vo "Lenvit", 328
3. Knetschraan, J. (1994). Regenbogen – Lesekiste / J. Knetschraan. Bonn, 346.

4. Lasch, S. (1996). Reflăxivität und ihre Doppelungen / S. Lasch. Frankfurt a. M., 286.
5. Manguel, A. (2006). Geschichte des Lesens / A. Manguel. Hamburg, 10-13.
6. Ong, W. (1987). Oralität und Literalität / W. Ong. Hamburg, 282.
7. Wichert, U. (2006). Bezug zwischen Text und Bildverstehen / U. Wichert. Fischer Verlag, 238.

ЧТЕНИЕ КАК СПОСОБ ОБУЧЕНИЯ И КАК ВИД РЕЧЕВОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ

В. С. Максимчук, О. В. Иськова

Аннотация. В статье рассматриваются проблемы, связанные с чтением как способом обучения и как видом речевой деятельности, одной из главных практических целей обучения иностранному языку в школе.

Проанализированы современные взгляды немецких и украинских лингвистов относительно чтения, о его роли в общественных изменениях, его значение в учебе на развитие личности.

Установлено, что чтение иностранных текстов развивает мышление, помогает осознать особенности системы иностранного языка и глубже понять особенности родного. Информация, которую получает ученик с иностранных текстов, формирует его мировоззрение, обогащает его страноведческим знанием об истории, культуре, экономике, политике, быте страны, язык которой он изучает.

Исследовано, каким было чтение в эпоху средневековья, его специализацию и влияние на чтение новейших медийных средств, особенно компьютеризации всей общественной жизни.

Предложено лучше исследовать понятия «медийной компетенции» и ее влияние на принятие дидактических решений.

Цель работы – проанализировать современные взгляды немецких и украинских лингвистов, что касается чтения, о влиянии на него современных компьютерных технологий, других технических средств.

Ключевые слова: история чтения, медийная компетенция, технические средства, письменность, специализация, дидактика

READING AS A WAY OF STUDY AND AS A KIND OF SPEECH ACTIVITY

V. S. Maksimchuk, O. V. Iskova

Abstract. The article deals with problems connected with reading as a method of instruction and as a kind of speech activity, one of the main practical goals of teaching a foreign language at the school. The modern views of German and Ukrainian linguists regarding reading, its role in social changes, its importance in studying for personal development are analyzed.

It is established that the reading of foreign texts develops thinking, helps to understand the features of the foreign language system and to better understand the features of the native language. The information that the student receives from foreign texts forms his worldview, enriches him with his country-specific knowledge of history, culture, economics, politics, everyday life of the country whose language he studies. It was investigated how it was reading in the Middle Ages, its specialization and influence on reading the latest media, especially the computerization of the whole social life.

It is suggested to study better the notions of "media competence" and its impact on the adoption of didactic solutions. In Germany, comprehensive studies of the use of media by children and adolescents were conducted. Probably, such researches should be spent in our country too.

The aim of the work is to analyze the modern views of German and Ukrainian linguists, as regards reading, the impact on it of modern computer technologies and other technical

means. The tasks are then variable, the language material of the exercises changes, combined, becomes more complex. The reading technique includes a whole complex of automated skills that lead to quickly perceiving graphic images of words, automatically correlating them with the sound images and meanings of these words.

Keywords: history of reading, media competence, technical means, writing, specialization, didacts

УДК – 811.161.2'367.32

МІЖМОВНІ ОМОНІМИ ЯК ОБ'ЄКТ ЛІНГВІСТИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ ТА ПЕРЕКЛАДАЦЬКІ ПРИЙОМИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

Г. І. СИДОРУК, кандидат філологічних наук, доцент

E-mail: seagalina@gmail.com

ORCID: 0000-0003-0850-0352

Н.А. ШОСТАК, студентка магістратури,

Національний університет біоресурсів і природокористування України

E-mail: natashostak@mail.ru

Анотація. Статтю присвячено дослідженню міжмовної омонімії в англійській та українській мовах, а саме аналізу різних точок зору на міжмовні відповідники омонімічного характеру. Вивчено поняття міжмовної омонімії та розглянуто причини утворення такого явища у мовах, що порівнюються. Приділено увагу важливості адекватного перекладу міжмовних омонімів. У роботі представлено випадки міжмовної омонімії та запропоновано перекладацькі прийоми їх вирішення.

Ключові слова: омонімія, міжмовна омонімія, «хибні друзі перекладача», термін, прийоми перекладу

Актуальність. Однією з передумов ефективної міжмовної комунікації є адекватність та точність перекладу, яка реалізується якомога точним вибором перекладача слів-відповідників; неточний переклад може призвести до втрати семантичного значення слова або до зміни його стилістичного забарвлення. У словниковому складі більшості мов міститься незліченна кількість слів, спільних для двох чи й навіть кількох мов. В сучасному мовознавстві їх називають міжмовними омонімами, або фальшивими друзями перекладача, які не припиняють цікавити лінгвістів.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Питання міжмовної омонімії привертало увагу вчених в 60-70-х роках минулого століття та й нині викликає значний інтерес у лінгвістів, про що свідчать численні дослідження, присвячені цьому явищу (М. А. Беднаж, В. В. Пономаренко, В. В. Акуленко, К. Г. Готліб, Л. А. Булаховським, Р. А. Будагов, Т. Гуревич, А. А. Турчина). Розроблені вченими принципи широко використовуються у вивченні теоретичних засад дослідження явища мовних паралелей, яким присвячуються праці сучасних дослідників. Проблематика міжмовної енантіосемії у слов'янських мовах висвітлена в наукових працях Бабенко О.В.[2,3].

Метою цієї роботи є визначення труднощів, пов'язаних із помилковим ототожненням окремих елементів систем української та англійської мов та можливих способів їх перекладу. Поставлена мета зумовлює виконання таких